

РЕШЕНИЕ

№ 197

гр. ХАСКОВО, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-Д.
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ЖУЛИЕТА М. Д.А
в присъствието на прокурора П. Й. Ж.Д. Д. С.
като разглежда докладваното от СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235600600404 по описа за 2023 година

Производството е въззивно по чл. 313 и сл. от НПК.

С Присъда №13 от 15.02.2023 год. по нохд N 103/2022 год. РС- Харманли е признал подсъдимия Д. В. Т. от гр.Х., обл. Х. за невинен по повдигнатото му обвинение в престъпление по чл.325 ал.2 вр. ал.1 от НК затова, че на 22.09.2020 год. в гр.Х., на пътното платно на бул.Б.“ при кръстовището с ул.“Б.“, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото /на обществено място нанесъл побой на Р. Д. Х. от същия град/, като Д.ието по своето съдържание се отличавало с изключителни дързост и цинизъм.

Недоволен от така постановената присъда е останал прокурор от РП – Хасково, ТО – Харманли, който в законния срок я протестира с оплаквания, че е неправилна, не кореспондира на събраните доказателства, противоречи на материалния закон и е постановена в нарушение на процесуалните правила относно формирането на вътрешното убеждение на съда. В подробни допълнителни съображения, депозиран след изготвяне на мотивите към присъдата е изтъкнал, че при изяснена фактическа обстановка съдът, поради непълнен, превратен и едностранчив анализ на доказателствата, е достигнал до погрешни и несъответни на тях изводи относно съставомерността на Д.ието на подсъдимия и по този

начин формирал вътрешното си убеждение в нарушение на процесуалните правила. Противоречиви били изложените мотивите и относно субективната страна на Д.ието, като не била обсъдена тезата на прокурора, че деецът е действал с пряк умисъл за нанасяне на телесна повреда, но и евентуален такъв за извършване на хулигански действия. Отправя се искане да се отмени оправдателната присъда, вместо което се постанови нова осъдителна съобразно повдигнатото обвинение.

Против протеста в законния срок не са постъпили възражения.

По протеста не се отправят доказателствени искания. Такива страните нямат и на въззивното производство.

В с.з. пред въззивната инстанция прокурор от ОП – Хасково не поддържа протеста. По същество излага становище за неговата неоснователност. Като намира, че Д.ието на подсъдимия не е съставомерно по чл.325 от НК, обръща внимание на съда върху съдебна практика, допускаща възможност, без необх.ст от изменение на обвинението, същият да се произнесе за по-леко престъпление.

Частният обвинител и пострадал Р. Х. не се явява, а повереникът му адв.С. от АК – Хасково пледира, че събраните по делото доказателства дават възможност да се достигне до извод за осъществено престъпление по чл.325 от НК.

Подс.Д. Т. също не се явява, а защитникът му адв.З. от АК – Хасково намира постановената от РС – Харманли присъда обоснована, правилна и законосъобразна. Обръща внимание, че още на ДП първоначално е бил постановен отказ да се образува такова, тъй като се установявало само извършено престъпление от частен характер – причиняване на лека телесна повреда. Същият бил отменен от ОП – Хасково с указания да се разследват и други факти и обстоятелства, чието установяване би могло да доведе до извод за Д.ие, съставомерно по чл.325 от НК. Обаче самият районен прокурор при изготвянето на обвинителния акт, внесен в съда, не изложил и не включил нито едно от тях. По този начин сам поставил такива рамки на обвинението, респ. предмета на доказване, в които постановяването на осъдителна присъда за престъпление по чл.325 от НК ставало невъзможно. Първоинстанционният съд обсъдил доколко такива обстоятелства са били установени по делото, но не могъл да излезе извън рамките на обвинението.

Хасковският окръжен съд, като провери правилността на обжалваната присъда по посочените в протеста оплаквания и изтъкнати доводи, а така също и по реда на чл.314 от НПК – служебно и изцяло, констатира следното:

Въззивният протест е подаден в законния срок, от процесуално легитимирана страна с правен интерес от обжалване и против подлежащ на възивно обжалване съдебен акт, поради което е допустим. Преценен по същество е неоснователен.

По фактическата обстановка:

Подс.Д. В. Т. е на ** години, ***** гражданин, роден и постоянно живущ в гр.Х.,*****, *****,***** със ***** образование. Работи като ***** - *****.

Без предходни или последващи други противообществени прояви, със ***** *****

характеристични данни.

Към момента на извършване на Д.ието имал връзка със свид.М. К., която пък била братовчедка на пострадалия Р. Х., но двамата не били близки и не поддържали отношения.

На 22.09.2020 год. около 18-18:30 часа свид.Р. Х. се намирал като пешеходец на тротоара на кръстовището между бул.“Б.” и ул.“Б.” в гр.Х. Искал да пресече булеварда, за да продължи движението си в посока към болницата. В тази посока за пресичане на булеварда имало пешеходна пътека. Движението на това кръстовище обаче било регулирано и със светофар, вкл. за пешеходци. В момент, когато сигналят бил червен за преминаване на пешеходци в неговата посока, той се огледал, преценил, че е безопасно да премине, тъй като няма приближаващи автомобили и предприел пресичане по пешеходната пътека.

По същото време подс.Т. управлявал лек автомобил „Мерцедес“, рег.№***** по ул.“Б.” и бил стигнал до кръстовището с бул.“Б.”, където трябвало да завие надясно по същия, преминавайки при това през същата пешеходна пътека. Автомобилът бил с десен волан, а като пътник на предна лява седалка пътувала свид.М. К. Подсъдимият предприел маневра завои на дясно с включен десен мигач и при зелен сигнал на светофара за идващите от тази посока автомобили.

В този момент свид.Х. бил достигнал средата на пешеходната пътека и подсъдимият могъл да премине безпрепятствено зад гърба му. Въпреки това той му извикал, че преминава на червено. Свид.Х. се извърнал и отвърнал с жест с ръка с отворена длан, изразяващ питане какви претенции има към него. Подсъдимият спрял автомобила със задната му част все още върху пешеходната пътека. Макар свид.Х. да бил преминал дясното платно за движение по булеварда и да се намирал вече на средата на пешеходната пътека, той се върнал и се надвесил над отворения прозорец на лявата врата, където седяла свид.М. К. Започнала словесна разправа между подс.Т. и свид.Х.. Скоро подсъдимият излязъл от автомобила и двамата със свидетеля застанали един срещу друг до неговата задната лява част на самата пешеходна пътека. Разменили още реплики, след което подс.Т. нанесъл удар с юмрук с дясната си ръка в лявата част на лицето на свид.Х.. Веднага след това подсъдимият се нахвърлил върху свидетеля и му нанесъл още множество удари с юмруци и ритници. Последният се опитвал да се отбранява и защити. Действието се развивало върху самата пешеходна пътека, като постепенно двамата се премествали в посока към отсрещния тротоар. През това време през кръстовището преминали няколко автомобила, които били принудени да заобикалят този на подсъдимия, като преминали в насрещното платно. Един от преминаващите автомобили спрял на самата пешеходна пътека, а водачът му излязъл и се насочил към двамата, като се опитал да ги разтърве безуспешно. В хода на схватката свид.Х. пуснал на земята носена от него през рамо мъжка чанта, а свид.К. се преместила на седалката на водача и придвижила автомобила на няколко метра напред извън пешеходната пътека. Вече извън пътното платно, на тротоара, подсъдимият с нова серия удари повалил свид.Х. на земята, обърнал се и тръгнал обратно към автомобила, а свид.К. му освободила мястото на водача, връщайки се на предната дясна седалка.

През това време свид.Х. се изправил, отишъл до захвърлената от него чанта, извадил от нея нож и се насочил към автомобила. Когато стигнал до него, подсъдимият вече бил седнал зад волана и привел автомобила в движение, отдалечавайки се от местопроизшествието. Свид.К. обаче му заявила, че е разстроена от случилото се и иска да я откара до дома □. При това подсъдимият направил обратен завой на самия булевард и отново се насочил към кръстовището. В този момент свид.Х. бил застанал на пешеходната пътека и си събирал захвърлената по-рано чанта и изпадали от нея вещи. Подсъдимият преминал с автомобила си в непосредствена близост до него, но продължил движението си, без да спира.

Въз основа на назначена на ДП съдебно-медицинска експертиза се установява, че на пострадалия – свид.Х. са били причинени – разкъсно-контузна рана с охлузване на гърбицата на носа, охлузване на лявото коляно и кръвонасядане по лявата китка. Същите представляват разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК. Могат да бъдат причинени от действието на твърд, тъп предмет и получени при нанасяне на побой по начин и при обстоятелства, съобщени от пострадалия.

Следва да се изтъкне, че фактическата обстановка, която е възприел, първоинстанционният съд е описал доста по-подробно и в детайли, при това всестранно и пълно, като добросъвестно е изпълнил задълженията си по чл.14 от НПК. Същата е в пълно съответствие със събраните доказателства, а изводите на съда са напълно обосновани. Настоящата инстанция я пресъздава до голяма степен в резюме по две причини – от една страна няма забележки към дейността на съда по установяване на релевантните факти и обстоятелства, а от друга – против възприетата фактическа обстановка няма оплаквания по протеста, същите са за несъответни на установените факти изводи на съда по съставомерността на Д.ието на подсъдимия.

При така установената фактическа обстановка въззивната инстанция на свой ред споделя изцяло извода на първоинстанционния съд за неосъществен престъпен състав по чл.325 ал.2 вр. ал.1 от НК, респ. за несъставомерност на Д.ието на подс.Т..

Както се изтъква от защитата на подсъдимия, първоначално е бил постановен отказ на РП – Хасково, ТО – Харманли да образува наказателно производство поради установяване на факти само за извършено престъпление от частен характер – постановление от 16.11.2020 год. л.17-18 от ДП. Същият е бил отменен с Постановление на ОП – Хасково от 11.02.2021 год. – л.5 от ДП със следните мотиви – извън нанесения от подсъдимия Т. на пострадалия Х. побой и причинена лека телесна повреда, се установявали и други факти, които могли да се преценят като действия на подсъдимия, съставомерни по чл.325 от НК, а именно – на не повече от 50 м от кръстовището той предприел рискована маневра - обратен завой на самия булевард, без да се съобразява с останалите участници в движението и принуждавайки няколко автомобила екстремно да спрат. След това насочил автомобила си отново към пешеходната пътека с ускоряваща се скорост, като почти докоснал с автомобила си пострадалия, който събирал падналите на земята свои лични вещи. С цялостното си поведение създал затруднение за движението за други превозни средства, преминаващи през

кръстовището, както и опасност пострадалия да бъде блъснат от такива. Не преустановил нанасянето на удари на пострадалия дори след намесата на преминаващи граждани, които се намесили, за да преустановят инцидента. Всичко това могло да доведе до извод, че макар първоначално подсъдимият да действал само с пряк умисъл за нанасяне на телесна повреда, в хода на развитието на самия инцидент той могъл да осъзнае, че с поведението си на оживено публично място предизвиква възмущение на присъстващи лица, като нарушава обществения ред, и се съгласявал с настъпването и на тези вредни последици.

Тези мотиви на прокурор от ОП – Хасково би трябвало да имат значение на задължителни указания за РП – Хасково, ТП – Харманли и разследващия полицай. Разследващите органи обаче не са им обърнали особено внимание и нито са насочили вниманието си, нито са положили усилия за изясняване на указаните обстоятелства. По-съществено обаче е друго, самият прокурор при изготвянето на обвинителния акт изобщо не ги е включил в обстоятелствената му част при описанието на фактите, въз основа на които поддържа обвинението, а в диспозитивната му част дори изрично е посочил, че подсъдимият е „извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като на обществено място нанесъл побой на Р. Х.“ С това окончателно е поставил такива рамки на предмета на делото и на доказване, извън които остават всички цитирани от ОП – Хасково обстоятелства, които могат да бъдат фактическо основание за повдигане на обвинение и осъждане за престъпление по чл.325 от НК.

Все пак за пълнота на изложението заслужава да се отбележи, че същите обстоятелства остават и недоказани по делото. Относно „екстремния“ обратен завой, извършен от подсъдимия на петдесетина метра след кръстовището на главния и най-оживен булевард в Х., единственото доказателство са показанията на свид.М. К., пътуваща с него затова, че тъй като тя се почувствала разстроена от случката, го помолила да я отведе у дома □, при което той завил в обратна посока. Абсолютно никакви данни няма в насока, че тази маневра е извършил предизвикателно, „екстремно“, че при това е застрашил безопасността на движението и сигурността на останалите участници в него, още по-малко, че няколко автомобила били принудени екстремно да спрат. Поради това няма основание да се приеме, че по този начин демонстрирал непристойно поведение и явно неуважение към обществото. Относно преминаването му по обратния път „в опасна близост до пострадалия с ускоряваща се скорост“, единствено доказателство са показанията на самия пострадал, които буквално гласят „...подсъдимият тръгна срещу мен с колата, може би не точно срещу мен. Когато бях с ножа, той беше в колата и си тръгваше.“ Видно е, че самият пострадал не изразява особено чувство на застрашеност и не е убеден в намерението на подсъдимия.

В заключение въззивният съд намира за уместно да изтъкне, че няма пречка и често се случва в съдебната практика хулигански действия, съставомерни по чл.325 от НПК, да се изразят в нанасяне на телесна повреда. В този случай обаче е съществено деецът да няма личен мотив, видим повод за саморазправа с пострадалия, който не е предизвикал деецът, тъй като наличието на такъв изключва умисъла към извършване на хулиганство. По делото много ясно се установяват тъкмо личен мотив, видим повод и предизвикателни действия на

пострадалия. В тази насока подробни мотиви е изложил и районният съд и настоящият съдебен състав ги споделя напълно.

Ето защо настоящата инстанция намира протестираната присъда на РС – Харманли правилна, законосъобразна и обоснована, а протестът на прокурора от РП – Хасково, ТО – Харманли - неоснователен.

Вън от изрично наведените оплаквания и доводи, по реда на служебната проверка по реда на чл.314 от НПК въззивната инстанция не намери други основания да се отмени или измени атакуваната присъда, поради което същата следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на основание чл.338 вр. чл.334 т.6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда №13 от 15.02.2023 год. по нохд № 103/2022 год. по описа на РС – Харманли.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____